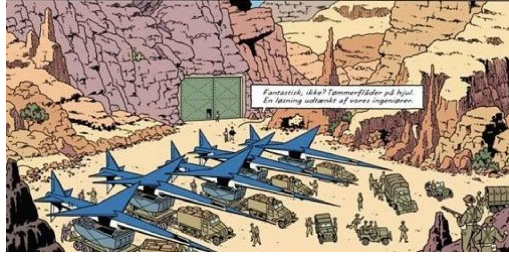

NUMMER 9

NYHEDER ▾ ANMELDELSER INTERVIEW ▾ FEATURE ▾ PODCAST ▾ SERIER ▾ BLOG ▾ KONTAKT ▾

Nyt gammelt

3. marts 2022 af Morten Tjalve

0

ANMELDELSE

999999

Forfatter: Jean van Hamme

Tegninger: Teun Berserik

Tegninger og farver: Peter van Dongen

Oversætter: Troels Hughes Hansen

Forlag: **Cobolt**

Form: 64 sider, indbundet, farver.

Vejl. pris: 229 kroner

Udgivelsesår: 2021

Udgivelsesland: Danmark

Så er der nyt fra den gamle euroklassiker *Blake og Mortimer*. Det ligner stort set sig selv, ganske som det plejer, og ender med en middelkarakter, ganske som det plejer.

Strømmen af efternølere til E. P. Jacobs' *ligne claire*-klassiker om Blake og Mortimer vil ingen ende tage. Det samme gælder uddelingen af middelkarakterer, når de anmeldes her på stedet. Hvorfor egentlig? Nok fordi det er så uendeligt småt med overraskelserne i de mange forskellige arvtageres forsøg på at videreføre serien. Alt skal ligne sig selv mest muligt, når de to gentlemen skal hindre endnu en trussel imod det britiske imperium. Denne gang et terrorangreb på Buckingham Palace udført med Mortimers opfindelse, det revolutionerende kampfly Sværdfisken, en amfibiejæger udstyret med

atomvåben. Nu vil kendere af serien nok ane, at vi dermed befinder os tidligt i kronologien.

Forfatter Jean van Hamme anbefaler da også, at man læser Jacobs' trilogi, *Kampen om verdensherredømmet*, som optakt, da det nye album lægger sig i direkte forlængelse af de tre første album i serien. I begyndelsen af 1948 planlægger IRA et angreb mod hjertet af det britiske rige, kongehuset. Det sker ikke alene, derimod i samarbejde med resterne af det nazistiske tredje rige, ligesom komplotet involverer Pakistan, hvor *Kampen om verdensherredømmet* udspillede sig, og hvor de omtalte Sværdfisk befinder sig.

Kaptajn Blake og Professor Mortimer må derfor operere med stor afstand, imens de i fællesskab skal forhindre katastrofen. Blake leder MIS's operationer på hjemmebanen i England med en afstikker til Irland undervejs. Mortimer tager turen til Pakistan, hvor han skal sikre, at de fem Sværdfisk ikke falder i fjendens hænder.

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

Carsten Søndergaard til [Det udkommer i maj](#)

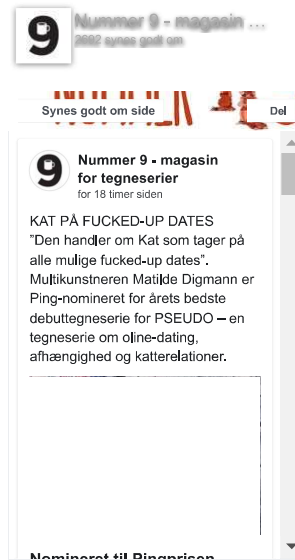
Carsten Søndergaard til [Kan man forske i tegneserier?](#)

Carsten Søndergaard til [Kan man forske i tegneserier?](#)

Kristian Bang Larsen til [Det udkommer i maj](#)

Kristian Bang Larsen til [Det udkommer i maj](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Adaptationens arbejde

10. maj 2022

0

Røde faner i kanten

8. maj 2022

1

Kan man forske i tegneserier?

6. maj 2022

18

Stakkels Jayne Mansfield

5. maj 2022

0

Neal Adams 1941-2022

4. maj 2022

3

Lokationen veksler imellem Pakistan og London.

83-årige Jean van Hamme (*Thorgal*) kan stadig skrue et plot sammen, der er bare ikke de samme overraskelser, som han tidligere har været ekspert i. Ret skuffende kan man stort set hele vejen igennem konstatere, at man har luret alting i forvejen, hvilket bestemt ellers ikke plejer at være tilfældet, når van Hamme står bag. I Pakistan lægger Mortimer ud med at lægge nye aktiveringskoder ind i de fem Sværdfisk, så kun han kan aktivere dem. Da han dermed er den eneste, der kender koderne til flyene, skal terroristerne have fat i ham levende, samtidig med at Blake tvinges til at sætte en redningsaktion i gang, der i tilfælde af den mislykkes, i stedet skal sørge for at Mortimer ikke falder levende i fjendens hænder.

Fronterne er trukket op og derpå glider man komfortabelt ind i seriens univers, hvor alt er præcis som forventet. Blake og Mortimer hygger sig i Centaur Club, inden det hele spidser til. Skurken er som forventeligt gode, gamle Olrik. Det er måske en anelse af en spoiler, men hvor mange album har man efterhånden ikke læst, hvor han smider maskeringen halvvejs inde, så hvis man overraskes, er det vist fordi man ikke kender serien på forhånd. Der skal ikke mange fingre til for at tælle album, hvor Olrik ikke er antagonisten til de to dydsmønstre. Den skruppelløse Olrik er nemlig altid til salg for en hvilken som helst nation og sag, så længe der afregnes i rigeligt med kontanter. Der anes vist også lidt sarkasme, da Olrik smider sin maskering akkompagneret af teksten: "til vores store bestyrelse genkender vi den infame oberst Olrik". Beklager, hvis jeg hermed har taget noget fra læsningen af historien, men jeg havde selv gættet det efter to siders læsning.

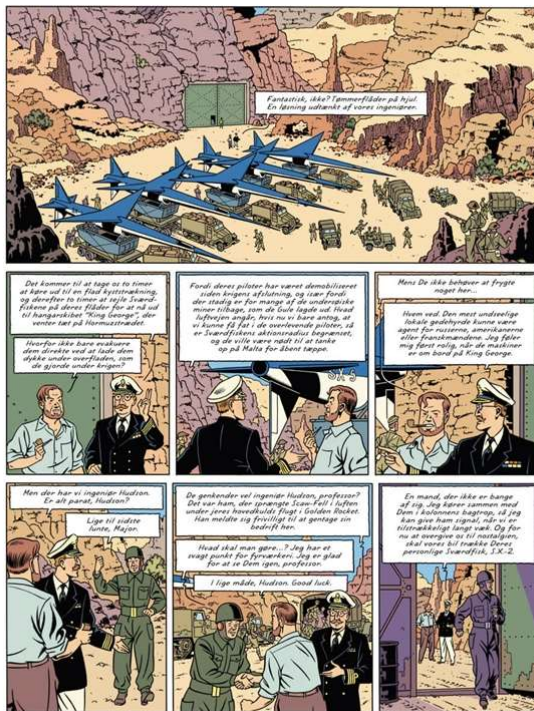

5

Et eksempel på de koldblodige drab, der sker i "Den sidste Sværdfisk", dog uden blodsprøjt i dette tilfælde.

Der er dog sket lidt med udviklingen. Udpenslingen af ondskab og vold er mere direkte. De onde likviderer med koldt blod på en måde, der ikke er set tidligere i serien. Da Olrik skyder en britisk soldat med et pistolskud i nakken, så blodet sprøjter ud ad forhovedet, virker det næsten som et overgreb på den anakronistiske stemning, der ellers omgiver serien. For når alt brænder på, så er det jo ikke mere alvorligt, end at de to gentlemen stadig forstår at værdsætte traditionerne. På trods af at Sværdfiskene, Mortimer og England er i fare, kan Francis Blake naturligvis ikke takke nej til et tilbud som: "Vi kan lige nå at drikke en kop kaffe og tale om vores problem. Hvordan lyder det, Francis?". Og da Mortimer må flygte fra et palæ i Turbat inden et forestående angreb, opfordres han af sin gamle ven Nasir til at skifte til en lokal klædedragt, hvilket han indvilliger i med ordene: "Så længe der er en lomme til min pipe og min tobakspung...". Nej, man skynder sig ikke mere, end at man har sin værdighed i behold, når man hedder Blake og Mortimer.

På billedsiden gør Teun Berserik og Peter van Dongen ligeledes alt hvad de kan, for at det hele skal ligene sig selv, præcis som i den foregående *De udødeliges dal*. Pænt og nydeligt, uden trods alt at nærme sig Jacobs niveau. Denne gang ligeledes fint suppleret med et par effekter fra den tidlige trilogi i serien, da *Den sidste Sværdfisk* jo netop skal forestille at kile sig ind på dette tidspunkt. Derfor anvender de flere gange grovkornede sorte skyggeeffekter, i stil med en kultegning, på klipper eller heste, der minder om Jacobs første album i serien.

21

De fem Sværdflisk klar til evakuering. Bemærk den gammeldags skyggeeffekt på klipperne i øverste højre hjørne af det første billede, helt i tidlig E.P. Jacobs stil.

Lidt uvant for Forlaget Cobolt har der sneget sig en god håndfuld stavfejl eller manglende ord ind undervejs, ligesom det ikke virker helt logisk, når der skiftes lokation til Mortimer/Pakistan med ordene "5000 km mod øst", men omvendt tilbage igen med "3000 miles mod vest".

Blake og Mortimer ender igen-igen på en middelkarakter. Det er underholdning af den gamle skole med masser af knofedt, og lidt har van Hamme trods alt gemt i ærmet, det kommer bare så sent, at man næsten er lullet i søvn, og albumets store finale virker i den grad for sammentrængt på de sidste fire sider. *Den sidste sværdflisk* er ikke et album, der vil skuffe de trofaste tilhængere. Det er heller ikke et album, der vil få dem til at spille deres eftermiddagste i chesterfieldstolen, medmindre det da er fordi, de tager et lille blund undervejs.

9 VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

Blake og Mortimer, Cobolt, E. P. Jacobs, Jean Van Hamme, Peter van Dongen, Teun Berserik

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Morten Tjalve

Faldt i tønden med tegneserier som barn. I sit civile liv gymnasielærer og har siden 2001 anmeldt, og skrevet om, litteratur og senere tegneserier.

[←](#)
FORRIGE ARTIKEL
Peacemaker og en masse andet skønt

NÆSTE ARTIKEL
Under-Danmark præsenterer: Forbudt for børn under 15!!!
[→](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Glansbilleder med substans

En sløjfe på Thorgal